

Motion till riksdagen 2005/06:Ju521

av **Ulrik Lindgren och Peter Althin (kd)**

Krigsförbrytare i Sverige

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om behovet av en nationell polisresurs för att ställa misstänkta krigsförbrytare inför rätta.

Motivering

Få saker torde vara mera stötande och chockerande än att som flykting ha funnit en fristad i Sverige och därmed kommit undan sina förföljare och likväl på en gata i Sverige stöta på en av dessa plågoandar från hemlandet. Förövarn har också funnit en fristad i Sverige.

I mitten av mars 2005 larmade medierna om att Sverige inte anstränger sig särskilt mycket när det gäller att fånga in krigsförbrytare som befinner sig i Sverige. Tvärtom skildrades vårt land som en fristad för krigsförbrytare.

Justitieministern kommenterade att Sverige har bra koll på krigsförbrytarna och inte har blivit en fristad för dessa. Uttalandet håller inte när det gäller hur det står till på hemmaplan.

Radions Ekoredaktion uppgav att de har träffat anställda på Migrationsverket som inte tycker det är någon idé att polisanmäla personer misstänkta för folkrättsbrott. Ekot gjorde också en genomgång med Migrationsverket angående 42 av de 53 ärenden där Migrationsverket självt hade klassat de asylsökande som sannolika krigsförbrytare.

Enligt denna undersökning var det bara en enda av dessa 42 som hade polisanmälts, trots de tydliga regler som finns inom Migrationsverket.

Sverige har en polis som arbetar med personer misstänkta för folkrättsbrott. Danmark har 17 personer i en egen myndighet och Norge har ett tiotal under sin rikskriminalpolis. Polisen uppskattade i våras att kanske tusen personer som gjort sig skyldiga till krigsförbrytelser eller brott mot mänskligheten, befinner sig i Sverige.

Det finns också flera vittnesmål från enskilda människor om att en polisanmälan inte leder någonstans.

Fel! Okänt namn på

Enligt Amnestys generalsekreterare, Carl Söderbergh, gör svenska myndigheter för lite för att komma åt problematiken.

Vi anser att Sverige på största allvar måste prioritera att hitta och lagföra personer misstänkta för folkrättsbrott.

Polisens krigsbrottskommission måste få nödvändiga resurser för att utreda misstänkta krigsförbrytare. Det duger inte att lägga utredningarna på den lokala polisen. Den har ingen erfarenhet av den här typen av brott. En utlokalisering betyder även att flera polismyndigheter måste bygga upp samma specialistkompetens. Den lokala polisen ska dessutom genomföra den nya uppgiften med befintliga resurser.

Stockholm den 29 september 2005

Ulrik Lindgren (kd)

Peter Althin (kd)